

Побѣлѣешъ,
Нокте да ти
Изпогниятъ,
Зѣби да ти
Изпопадатъ,
Очи да ти
Се зашиятъ,
Дѣца да ти
Ослѣпѣятъ...
Да старѣешъ,
Да се дуешъ,
Да червясашъ,
Да се сплуешъ!...“
Тѣй думали
Стари мишки,
Мазни пъргави
Хитрушки,

VI.

Разлюти се
Которанъ Бей,
Вѣвъ яда си
Кѣрви ще лѣй;
Но додгѣ се
Той накани,
Тѣ вѣчъ бѣгать
По тавани;
Па се смѣятъ
И се кискатъ,
На котана
Смѣртъта искатъ...

Г. Стояновъ.

